

land, udstyret med den Myndighed, der foreslaas fra Regeringens Side. Ved Regeringens og Flertallets Forslag skaber man en behagelig Stilling og en smuk Titel, men det er jo ikke Rigsdagens Opgave at tilvejebringe saadanne. Hvis man derimod følger Mindretallets Forslag, skaber man Betingelserne for en grundig Undersøgelse af de grønlandske Forhold. Om den siden vil føre til store Resultater, kan vel ingen paa Forhaand sige, men nogen Skade kan der i alt Fald ikke gøres, saaledes som der kan ske ved den anden af Regeringen foreslaaede Stilling. Og muligt er det, hvis Regeringen er heldig i Valget af den Mand, som den betror dette Hverv, at Undersøgelsen kan komme til at gøre virkelig Gavn. Forudsat, at vore Ændringsforslag vedtages, kunne vi anbefale Lovforslagets Vedtagelse. Forkastes de, ville vi være nødte til at stemme imod Lovforslagets Vedtagelse.

Ellinger: Et Mindretal paa 7 af Udvalgets 15 Medlemmer har stillet Ændringsforslagene Nr. 1, 4, 5, 6, 8 og 9. Da disse Ændringsforslag helt igennem ere Udtryk for de Anskuelser, som jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens første Behandling, og da ogsaa de Udtalelser i Betænkningen, som slutte sig dertil, ere det, er der ingen Grund for mig til her at udtale mig udførligere om Sagen. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad jeg sagde ved første Behandling. Vi have haft den Tilfredstillelse, at Flertallet har tiltraadt et af vore Ændringsforslag, nemlig Nr. 8. I Regeringsforslaget lod det til, at man ikke havde tænkt sig den Mulighed at sende en Mand, der nu er Embedsmand, som Kommissarius til Grønland. Men denne Mulighed er jo dog til Stede og vil vel i og for sig være det sandsynligste. Det er jo ganske naturligt, at der i alt Fald i 3 af de Ministerier, der have med disse Forhold at gøre, muligvis var en Embedsmand, som man vilde sende til Grønland. For at faa dette ind i Loven er hele Udvalget altsaa enigt om at stille Ændringsforslag Nr. 8, der gaar ud paa, at for saa vidt den paagældende Kommissarius har Løn af Staten, skal Lønnen fradrages i det Honorar paa 8,500 Kr., som Kommissarius skal have, hvortil er føjet en Bestemmelse om, at for saa vidt den paagældende bagefter ønsker at træde tilbage i sin tidligere Plads, skal han have sin Anciennet, som om han ikke havde forladt sit Embede i de 4 Aar, der her er Tale om.

Ingen vil sikkert kunne bestride, at

det Maal, som er Lovforslagets, nemlig at faa de Oplysninger ned til os, som gøre det muligt for os at lovgive mindre paa bedste Beskub om grønlandske Sager end hidtil, naas fuldt saa vel ved de Ændringsforslag, vi have stillet, som ved det af Ministeriet forelagte Lovforslag. Og ved den Affattelse, som Lovforslaget vil faa, naar vore Ændringsforslag vedtages, ville vi kunne undgaa hele den Forvirring og yderligere Splid, der meget let ville opstaa, naar der kommer endnu et styrende Element ind i denne Sag. Naar vi se udelukkende paa Grønlands Interesser, er der ingen Tvivl om, at Forslaget efter vor Affattelse maatte kunne tilfredsstille alle. En kongelig Kommissarius med den udstrakte Myndighed, som Regeringen foreslog, mene vi det urigtigt at sende derpå, fordi det er urigtigt i Spidsen for en stor Institution at sætte en Mand, som er mindre kyndig i Sagen end maaske samtlige hans undergivne. Det er jo en ganske ekseptionel Stilling, denne kongelige Kommissarius skulde have. Jeg tror ikke, vi tidligere have haft noget tilsvarende. Det er urigtigt i Spidsen for en saadan Administration at sætte en Mand, der er de andre Tjenestemænd, der sortere under ham, underlegen i Kendskab til de Forhold, der er Tale om. Den ærede Ordfører har Ret i, at af enhver Embedsmand maa der kræves og kræves der Takt og Maadehold i Optræden, men den Gnidningsmodstand, der utvivlsomt vil komme frem mellem denne højeste Embedsmand og de andre Embedsmænd, der have deres særlige Myndighed i Henhold til en Række Bestemmelser, vil være saa stor, at der maatte kræves noget ganske ekstraordinært, om en Mand skulde kunne gaa gennem dette. Den ærede Ordfører antydede, at der ved den Maade, hvorpaa Loven af 1908 var traadt ud i Livet, ganske sikkert ind i Ledelsen af de grønlandske Forhold var kommet personlige Led, som vare uheldige, og som det derfor vilde være heldigt at faa fjernede, naar disse Uheld ere konstaterede. Og ganske sikkert vil det vel nok blive det endelige Maal at faa det hele samlet under een Mand, naar Sagen er grundig debatteret, en Mand, der ogsaa kan styre Kirke- og Skolevæsenet i Grønland, og som til Medhjælp paa Handelens Omraade kan have en handelskyndig Mand. Men i dette Øjeblik har Ministeriet ikke dristet sig til at foreslaa en saadan endelig Ordning. For Ministeriet — og ganske sikkert ogsaa for os — staar det saaledes, at vi mangle det